

Bruxelles, den 22. april 2026
(OR. en)

8452/26

ENER 193

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 22. april 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: C(2026) 2676 final

Vedr.: KOMMISSIONENS HENSTILLING
af 22.4.2026
om fjernelse af hindringer for udvikling af elkøbsaftaler og andre aftaler om køb af energi

Hermed følger til delegationerne dokument C(2026) 2676 final.

Bilag: C(2026) 2676 final



Bruxelles, den 22.4.2026
C(2026) 2676 final

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22.4.2026

om fjernelse af hindringer for udvikling af elkøbsaftaler og andre aftaler om køb af energi

{SWD(2026) 118 final}

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22.4.2026

om fjernelse af hindringer for udvikling af elkøbsaftaler og andre aftaler om køb af energi

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, ud fra følgende betragtninger:

- (1) Vedvarende energi er afgørende for levering af ren, økonomisk overkommelig og sikker elektricitet til husholdninger, virksomheder og industrien i alle økonomiske sektorer og for at opfylde Unionens dekarboniseringsmål.
- (2) Fremskyndelse af udbredelsen af anlæg til vedvarende energi er afgørende for at nå Unionens mål for vedvarende energi på mindst 42,5 % senest i 2030, som er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001¹. Det udgør også et nødvendigt bidrag til at nå Unionens 2030-mål om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119².
- (3) I maj 2022 vedtog Kommissionen henstilling (EU) 2022/822³. Formålet med denne henstilling var at fjerne de lovgivningsmæssige hindringer for aftaler om køb af vedvarende energi. Den var baseret på artikel 15, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001, som forpligter medlemsstaterne til at fjerne alle uberettigede hindringer for aftaler om køb af vedvarende energi og til at rapportere om de fremskridt, der er gjort med deres nationale energi- og klimaplaner. Ved samme artikel blev der indført nye bestemmelser om aftaler om køb af energi.
- (4) I artikel 2, nr. 77), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943⁴ defineres en "elkøbsaftale" som "en kontrakt, i henhold til hvilken en fysisk eller juridisk person indvilliger i at købe elektricitet fra en elproducent på markedsvilkår". Elkøbsaftaler er generelt knyttet til produktion fra nye aktiver, men denne definition omfatter også kontrakter baseret på eksisterende produktion, så længe de er aftalt på markedsvilkår. I artikel 2, andet afsnit, nr. 14q), i direktiv (EU) 2018/2001 defineres en "aftale om køb af vedvarende energi" som "en aftale, i henhold til hvilken en fysisk

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

³ Kommissionens henstilling (EU) 2022/822 af 18. maj 2022 om fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter om vedvarende energi og fremme af elkøbsaftaler (EUT L 146 af 25.5.2022, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2022/822/oj>).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj>).

eller juridisk person indvilliger i at købe vedvarende energi direkte fra en producent, hvilket omfatter, men ikke er begrænset til, aftaler om køb af elektricitet fra vedvarende energikilder og aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling". Sidstnævnte definition omfatter således også købsaftaler om vedvarende brint⁵, købsaftaler om vedvarende opvarmning og køling og købsaftaler om biomethan.

- (5) I henhold til artikel 15, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001 skal Kommissionen efter de vurderinger, som medlemsstaterne har foretaget, analysere hindringerne for aftaler om køb af vedvarende energi, herunder VE-elkøbsaftaler, idet der lægges særlig vægt på hindringer for grænseoverskridende VE-elkøbsaftaler, og udstede retningslinjer for fjernelse af disse hindringer. Kommissionen kan navnlig hjælpe medlemsstaterne med at identificere potentialet for aftaler om køb af vedvarende energi på deres respektive markeder med henblik på at nå deres bidrag til Unionens mål for vedvarende energi. I henhold til artikel 19a, stk. 10, i forordning (EU) 2019/943 skal Kommissionen vurdere, om der fortsat er hindringer for elkøbsaftaler, og om der er tilstrækkelig gennemsigtighed på markederne for elkøbsaftaler. Det fremgår ligeledes af denne artikel, at Kommissionen har ret til at udarbejde retningslinjer for fjernelse af hindringer, herunder uforholdsmæssige procedurer eller gebyrer.
- (6) Ved artikel 19b i forordning (EU) 2019/943 fik Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("ACER") til opgave at foretage en årlig vurdering af markedet for elkøbsaftaler på både EU-plan og medlemsstatsplan. For at opfylde denne forpligtelse offentliggjorde ACER i november 2025 det første sæt særlige landeark og et sammenfattende ark for Unionen⁶. Disse ark ledsagede rapporten om overvågning af engrosmarkedet⁷, som også indeholder et afsnit om de langsigtede markeders rolle, herunder elkøbsaftaler. I henhold til artikel 19b i forordning (EU) 2019/943 skulle ACER også vurdere, om der var behov for yderligere frivillige modeller for elkøbsaftaler. Efter denne vurdering konkluderede ACER i oktober 2024, at de eksisterende skabeloner, der er udviklet af industrisammenslutninger og nationale organer, var tilstrækkelige til at opfylde de nuværende markedsbehov, og at håndtering af kritiske markedshindringer såsom projektudviklingsflaskehalse ville have en mere meningsfuld indvirkning på markedet for elkøbsaftaler⁸.
- (7) Artikel 18a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944⁹ regulerer elektricitetsleverandørernes risikostyring. Med denne ramme medtager den anvendelse af elkøbsaftaler som led i leverandørernes afdækningsstrategier sammen med andre instrumenter såsom terminskontrakter. Hvis markederne for elkøbsaftaler er tilstrækkeligt udviklede, giver denne bestemmelse medlemsstaterne mulighed for at kræve, at detailleverandører anvender elkøbsaftaler om vedvarende energi, hvilket potentielt kan skabe incitamenter på efterspørgselssiden for markedet for elkøbsaftaler på nationalt plan.

⁵ I denne forbindelse henviser "brint" også til brintderivater såsom ammoniak.

⁶ ACER — Rapport om overvågning af landearkene for elkøbsaftaler 2025, 2025.

⁷ ACER — Fremskridt med integrationen af engrosmarkedet for elektricitet i EU, overvågningsrapport 2025, 2025.

⁸ ACER — Vurdering af behovet for ACER's skabelon(er) for frivillige elkøbsaftaler, 2024.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

- (8) Langsigtede instrumenter er afgørende for fremme af investeringer i ren energi inden for elområdet samt i andre energibærere. De mest almindelige langsigtede instrumenter i elsektoren omfatter terminsmarkedsprodukter¹⁰, markederne for elkøbsaftaler og, for offentlig støtte i form af en ordning for direkte prisstøtte, tovejsdifferencekontrakter¹¹. Den nuværende markedspraksis på terminsmarkederne støtter kun i begrænset omfang langsigtede investeringer i vedvarende energi eller kerneenergi og er bedre egnet til at imødekomme behovene på kort (month-ahead) eller mellemlang sigt¹². Instrumenter med længere løbetider såsom elkøbsaftaler og tovejsdifferencekontrakter er ved at blive til vigtige katalysatorer for udbredelsen af vedvarende energi og kerneenergi, der sikrer prisstabilitet og forbedrer nye projekters finansielle levedygtighed. Elkøbsaftaler og tovejsdifferencekontrakter kan understøtte yderligere investeringer i vedvarende og nukleare anlæg og give forbrugerne fordelene ved ren og kulstoffattig energi¹³. Medlemsstaterne bør derfor planlægge og gennemføre støtteordninger til elproduktion på en sådan måde, at de supplerer og muliggør elkøbsaftaler.
- (9) Elkøbsaftaler kan antage forskellige kontraktformer, hvilket medfører forskellige risikofordelinger for de involverede parter. Fysiske elkøbsaftaler omfatter fysisk levering af elektricitet med de tilhørende balancerings- og planlægningsforpligtelser. De udsætter aftageren for mængde- og ubalancerisici. Finansielle elkøbsaftaler fungerer som kontrakter, der afregnes finansielt ud fra en referencemarkedspris, hvilket betyder, at fysiske forsyningsordninger og håndtering af ubalancer skal behandles særskilt. Elkøbsaftaler kan variere yderligere alt efter leveringsprofil. "Pay-as-produced"-elkøbsaftaler overfører mængderisikoen til aftageren, der udsættes for produktions- og profilrisiko, som kan være betydelige i forbindelse med variable vedvarende produktionsaktiver¹⁴. "Baseload" eller "shaped" elkøbsaftaler giver en fast leveringsprofil, hvorved profilen og balanceringsrisiciene flyttes til elværket eller et mellemlid. Desuden har elkøbsaftaler for virksomheder, som er indgået mellem elproducenter og markedsdeltagere, der ikke er endelige forbrugere (såsom leverandører eller forhandlere), typisk til formål at dække prisrisici og støtte dekarboniseringsmål. De kan imidlertid medføre yderligere kredit-, basis- og reguleringsrelaterede risici sammenlignet med elkøbsaftaler, der er indgået med godkendte leverandører. Valget af elkøbsaftalernes struktur er derfor afgørende for fordelingen af pris-, mængde-, profil-, balancerings- og kreditrelaterede risici mellem

¹⁰ I denne henstilling forstås ved "terminsmarkeder" produkter til levering fra og med to dage frem i forhold til elforbruget og -produktionen i realtid, og det omfatter børshandlede produkter såsom futures.

¹¹ I henhold til artikel 19d i forordning (EU) 2019/943 skal der anvendes tovejsdifferencekontrakter, når medlemsstaterne tilbyder støtteordninger til udvikling af visse teknologier.

¹² ACER — Fremskridt med integrationen af engrosmarkedet for elektricitet i EU, overvågningsrapport 2025, 2025.

¹³ Se ACER — Progress of EU Electricity wholesale market integration – 2025 Monitoring Report, 2025, betragtning 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1747 af 13. juni 2024 om ændring af forordning (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked (EUT L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj>) og Kommissionens vejledning om udformningen af tovejsdifferencekontrakter (EUT C, C/2025/6701, 19.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6701/oj>).

¹⁴ Traditionelt har størstedelen af elkøbsaftalerne været "pay-as-produced". Den stigende priskannibalisering (når indtægterne og værdien af en bestemt energiteknologi falder på grund af denne teknologis øgede udbredelse) for aktiver til produktion af vedvarende energi og udbredelsen af timer med negative priser påvirker imidlertid rentabiliteten af kontrakterne for udviklere og aftagere og påvirker som følge heraf udbredelsen af denne modeltype.

de kontraherende parter. Disse valg påvirker bankegnetheden af investeringer i ren energi.

- (10) En grænseoverskridende elkøbsaftale er en bilateral aftale, i henhold til hvilken en aftager køber elektricitet fra en producent i et andet land¹⁵. Grænseoverskridende elkøbsaftaler er mere komplekse end indenlandske elkøbsaftaler på grund af de risici, der skyldes grænseoverskridende prisforskelle mellem budområder og samkøringslinjer. Disse risici kan afbødes af de kontraherende parter gennem risikoafdækning på terminsmarkederne for elektricitet eller ved at erhverve langsigtede transmissionsrettigheder.
- (11) Energifællesskabets kontraherende parter har som mål at dekarbonisere energisystemerne og integrere dem i Unionens indre marked for elektricitet, hvilket i sidste ende vil medføre en markedskobling. Grænseoverskridende elkøbsaftaler mellem markedsoperatører i energifællesskabets kontraherende parter og i Unionens medlemsstater kan således støtte gradvis markedsintegration og investeringer i produktion af ren energi, samtidig med at prisvolatiliteten begrænses
- (12) Den mængde elektricitet, der årligt indgås kontrakter om i Unionen gennem nye erhvervselkøbsaftaler, blev firedoblet mellem 2020 og 2024 fra 7,4 TWh til 31,4 TWh. Tilsvarende steg antallet af indgåede kontrakter fra 60 i 2020 til 276 i 2024. I kølvandet på denne fremskyndede ekspansion kan 13 medlemsstater betragtes som modne markeder for elkøbsaftaler, mens 7 kan klassificeres som nye markeder. I de resterende 7 medlemsstater er antallet af kontrakter meget lavt. Selv om vindenergiproduktionen oprindeligt dominerede markedet for elkøbsaftaler, var størstedelen af kontrakterne i 2024 baseret på solcelleproduktion, og mere end 10 % var hybridkontrakter, der samlede flere teknologier, herunder lagringsaktiver. Informations- og kommunikationsteknologisektoren udgør den vigtigste drivkraft for markedet for elkøbsaftaler, idet mere end 40 % af elektriciteten blev afsat gennem disse kontrakter i 2024, efterfulgt af metal- og minesektoren, sektoren for kapitalgoder og den kemiske sektor¹⁶.
- (13) Der findes et begrænset antal offentligt kendte bilaterale kontrakter baseret på nuklear produktion, som kun skal betragtes som elkøbsaftaler, hvis de svarer til definitionen i artikel 2, nr. 77), i forordning (EU) 2019/943. Der er for nylig indgået aftaler mellem et elværk og en stor forbruger eller med et forbrugerkonsortium om køb af elektricitet fra et eksisterende produktionsaktiv. Nukleare elkøbsaftaler kan bidrage til at finansiere nye anlæg, f.eks. gennem kooperative investeringsmodeller.
- (14) Der er identificeret to hovedkategorier af hindringer for udviklingen af elkøbsaftaler, nemlig lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer. Desuden er markedsdynamikken undertiden ikke befordrende for indgåelse af elkøbsaftaler.
- (15) For det første omfatter lovgivningsmæssige hindringer: regnskabsregler for behandlingen af elkøbsaftaler, indvirkningen af forordninger og medlemsstaternes gennemførelse af rammen for oprindelsesgarantier på erhvervskunders bæredygtighedspolitikker og de generelle lovgivningsmæssige hindringer for

¹⁵ Da nogle medlemsstater har flere budområder, vil en elkøbsaftale mellem en aftager og en producent beliggende i forskellige budområder i samme land have mange af de samme karakteristika som en grænseoverskridende elkøbsaftale.

¹⁶ Data fra Grant Thornton, Capgemini Invent — Understanding the renewable power purchase agreements market 2026.

udbredelsen af vedvarende energi såsom regler for netadgang eller tilladelser med lang varighed.

- (16) For det andet omfatter ikke-lovgivningsmæssige hindringer for vækst på markederne for elkøbsaftaler potentielle køberes kreditværdighed, manglende viden og andre vanskeligheder blandt små og mellemstore forbrugere med hensyn til at indgå elkøbsaftaler med store energiproduktionsaktiver den begrænsede gennemsigtighed på markederne for elkøbsaftaler den manglende standardisering af kontrakter om elkøbsaftaler og offentlige indkøberes begrænsede anvendelse af elkøbsaftaler.
- (17) For det tredje har den måde, hvorpå markedsdynamikken påvirker væksten i elkøbsaftaler, også en indvirkning på elkøbsaftalernes udviklingstempo, selv om den ikke udgør en hindring. Navnlig mindsker den stigende priskannibalisering¹⁷ på vedvarende energi og det stigende antal perioder med negative priser på elmarkederne udviklernes og købernes interesse i traditionelle "pay-as-produced"-elkøbsaftaler og forårsager forsinkelser i forhandlingerne om elkøbsaftaler. På samme måde påvirker den manglende fleksibilitet i elsystemet og behovet for hurtigere at integrere fleksibilitet hvad angår ikkefossile brændsler dynamikken på markedet for vedvarende elkøbsaftaler og skaber incitamentet til at indgå fleksibilitetskøbsaftaler. Den manglende likviditet på visse terminsmarkeder påvirker også elkøbsaftaler, navnlig finansielle elkøbsaftaler, da terminsmarkeder kan tjene som prisreference, og terminskontrakter ofte anvendes som en yderligere sikring for at mindske prisrisiciene for de parter, der har indgået elkøbsaftaler.
- (18) Ud over markedsbaseret dynamik har offentlig støtte til ren produktion i en given medlemsstat også stor indflydelse på den potentielle vækst på det pågældende marked for elkøbsaftaler. En stigning i denne offentlige støtte, generelt i form af tovejsdifferencekontrakter, gør elkøbsaftaler mindre attraktive for sælgere, da kontrakter med staten reducerer risikoen og finansieringsomkostningerne for nye projekter.
- (19) For så vidt angår gennemsigtigheden på markedet for elkøbsaftaler skal elkøbsaftaler over en vis tærskel indberettes til ACER i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011¹⁸. ACER gør brug af denne og andre informationskilder til at foretage den årlige vurdering af markederne for elkøbsaftaler på grundlag af artikel 19b i forordning (EU) 2019/943.
- (20) Markeder for elkøbsaftaler og andre energikøbsaftaler kræver et tilstrækkeligt antal energiproduktionsprojekter over tid. Udrulningen af ny produktions- og lagringskapacitet begrænses ofte af flere faktorer såsom netadgang eller tilladelser. Dette kan afhjælpes ved at indføre lovgivningsmæssige og politiske foranstaltninger med henblik på at fjerne flaskehalse, der forsinker tilladelsesprocedurerne og hæmmer udbredelsen af nye produktions- og lagringsprojekter. Disse foranstaltninger omfatter digitalisering af tilladelsesprocedurerne og sikring af, at godkendelsesmyndighederne har tilstrækkeligt personale. En effektiv og rettidig gennemførelse af bestemmelserne om tilladelser og fysisk planlægning i direktiv (EU) 2018/2001 er afgørende for at fremskynde udstedelsen af tilladelser.

¹⁷ Kannibalisering opstår, når indtægterne fra og værdien af en bestemt energiteknologi falder på grund af øget udbredelse af samme teknologi på markedet.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergi-markederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>).

- (21) Man bør overveje at fremme elkøbsaftaler om indkøb af ren elektricitet samt energieffektivitets- og fleksibilitetsforanstaltninger på efterspørgselssiden for at reducere efterspørgslen og spidsbelastningen og tilskynde til fleksibelt forbrug. Integrerede tilgange, der kombinerer energieffektivitetstjenester, såsom kontrakter om energimæssig ydeevne, med elkøbsaftaler, bidrager til at mindske eksponeringen for prisudsving, øge energiprisoverkommeligheden for slutforbrugerne og sænke de samlede system- og energiomstillingsomkostninger. Medlemsstaterne bør derfor tilskynde aftagere af elkøbsaftaler, navnlig offentlige organer og store energiforbrugere, til at overveje en kombination af elkøbsaftaler og omkostningseffektive energieffektivitets- og fleksibilitetsforanstaltninger.
- (22) Artikel 19a, stk. 5, i forordning (EU) 2019/943 giver mulighed for, at projekter, der ansøger om eller drager fordel af støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder, kan reservere en del af elektriciteten til salg gennem markedsbaserede ordninger, herunder elkøbsaftaler. Kombinationen af tovejsdifferencekontrakter og elkøbsaftaler skal ske på en måde, der ikke forvrider konkurrencen og sikrer, at elkøbsaftalerne indgår på markedsvilkår¹⁹. Da forordning (EU) 2019/943 kræver, at der anvendes tovejsdifferencekontrakter til ordninger for direkte prisstøtte til investeringer i nye produktionsanlæg fra en række vedvarende energikilder og kerneenergi, vil denne type kombination sandsynligvis blive anvendt hyppigere²⁰. Hvis staten imidlertid ønsker at forfølge andre politiske mål, såsom målrettet støtte til visse industrier, findes der andre statsstøttemuligheder, f.eks. dem, der er omfattet af rammebestemmelserne for statsstøtte til ren industri²¹. Med en yderligere stimulering af energiomstillingen ved hjælp af f.eks. tovejsdifferencekontrakter, som kan kombineres med elkøbsaftaler, vil dette resultere i lavere priser på elkøbsaftaler til gavn for aftagerne.
- (23) Med hensyn til købernes kreditværdighed skal medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2019/943 sikre, at der findes instrumenter, såsom garantiordninger til markedspris, for at mindske de finansielle risici, der er forbundet med, at aftageren misligholder sine betalingsforpligtelser, og at de er tilgængelige for kunder, der står over for hindringer med hensyn til at komme ind på markedet for elkøbsaftaler, og som ikke er i finansielle vanskeligheder. Inden for disse rammer kan medlemsstaterne forlade sig på private instrumenter eller oprette statsstøttede garantier. På EU-plan lancerede Den Europæiske Investeringsbank og Kommissionen i 2025 et pilotprogram om at modgarantere en del af de elkøbsaftaler, der er undertegnet af mellemstore og større virksomheder, et initiativ, der supplerer de nationale garantier²². I henhold til forordning (EU) 2019/943 skal medlemsstaterne koordinere deres initiativer både indbyrdes og på EU-plan. Hvis medlemsstaterne beslutter at oprette statsgarantier, bør de derfor sikre en passende koordinering med EIB-instrumentet.

¹⁹ Kommissionens vejledning om udformningen af tovejsdifferencekontrakter (EUT C, C/2025/6701, 19.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/6701/oj>).

²⁰ Når støtteordningerne udløber, kan anlæggene også indgå elkøbsaftaler. Sandsynligheden herfor er større, når støtteordningerne har en kort varighed sammenlignet med anlæggets levetid. I denne henseende kan nukleare anlæg, "som har en meget lang levetid", være en kilde til elkøbsaftaler.

²¹ Meddelelse fra Kommissionen – Rammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri (Rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med aftalen om ren industri) C/2025/7600.

²² Fælles EU-elkøbsaftale garanterer lånerammen. Tilgængelig på: <https://www.eib.org/en/projects/pipelines/all/20250202>

- (24) Handel med elkøbsaftaler på markedsplatforme, hvad enten de er private eller offentlige, bidrager til at øge standardiseringen og gennemsigtigheden på markedet for elkøbsaftaler. Dette tiltrækker likviditet, reducerer transaktionsomkostningerne og mindsker i sidste ende adgangsbarriererne. Standardiserede elkøbsaftaler, der tilbydes på disse platforme, kan også drage fordel af instrumenter såsom garantiordninger til markedspriser²³. På den anden side er det også nødvendigt med skræddersyede elkøbsaftaler for at give visse forbrugere mulighed for bedre at afdække deres forbrugsrelaterede risici. Afhængigt af markedets appetit kan elbørser og andre formidlere udvikle nye platforme eller specifikke markedsprodukter til støtte for markedet for elkøbsaftaler. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der ikke er nogen hindringer for at udvikle markedsplatforme for elkøbsaftaler, at markedsdeltagernes anvendelse heraf forbliver frivillig, og at der er fair konkurrence mellem nationale markedsplatforme og private alternativer.
- (25) Elkøbsaftaler med flere købere kan bidrage til at fjerne nogle af de hindringer, som markedet for elkøbsaftaler oplever. Ved at aggregere efterspørgslen afhjælper disse elkøbsaftaler fragmentering af efterspørgslen, giver mindre købere mulighed for at få adgang til dem og udvander modpartsrisikoen. Da aggregering af efterspørgslen er kompleks og fører til høje transaktionsomkostninger, kan efterspørgselsaggregatorer spille en vigtig rolle med hensyn til at udvide markedet for elkøbsaftaler med flere købere. Disse aggregatorer, herunder borgerenergifællesskaber eller VE-fællesskaber, anvender standardvilkår til at forhandle med elproducenten og til at fremsætte et klart tilbud til potentielle købere. I nogle tilfælde hjælper formidlere såsom industriparker eller erhvervssammenslutninger med at oprette grupper af købere til at underskrive disse kontrakter. Ankerkunder kan også bidrage til væksten i antallet af elkøbsaftaler med flere købere, da disse er større kunder, der skaber tilstrækkelig efterspørgsel til, at en producent kan tilbyde kontraktvilkår, som mindre købere kan aggregeres til. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der ikke er nogen hindringer for elkøbsaftaler med flere købere og efterspørgselsaggregering. Som for alle fælles indkøbsaftaler skal deltagere i elkøbsaftaler med flere købere overholde konkurrencereglerne²⁴.
- (26) De offentlige myndigheder har et langsigtet syn på deres energiforbrug og kan udnytte deres egen energiefterspørgsel til at bidrage til opfyldelsen af Unionens klima- og energimål. Denne energi tilvejebringes gennem offentlige indkøb. De offentlige myndigheders energibehov kan også opfyldes ved at købe energi via elkøbsaftaler, navnlig i kombination med energieffektivitetstjenester med det formål at reducere efterspørgslen, herunder via kontrakter om energimæssig ydeevne. Desuden kan offentlige myndigheder, der køber energi gennem elkøbsaftaler, også fungere som ankerkunder og tiltrække andre kunder til at deltage i elkøbsaftaler med flere købere. Derfor bør offentlige enheder fremme efterspørgselsaggregering ved at spille en mere aktiv rolle på markedet for elkøbsaftaler. Processen med at tiltrække yderligere kunder til en elkøbsaftale bør gennemføres på en objektiv, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og sikre overholdelse af statsstøttereglerne.

²³ Enhver statsgaranti skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Se Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

²⁴ Retningslinjer for fælles indkøbsordningers og standardbetingelsers overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler findes i afsnit 4 og 8 i meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for anvendelsen af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på horisontale samarbejdsaftaler (EUT C 259 af 21.7.2023, s. 1).

- (27) Regnskabsreglerne for behandlingen af elkøbsaftaler er under forandring. Navnlig har International Accounting Standards Board (IASB) for nylig udstedt ændringer af eksisterende regnskabskrav for at præcisere, hvordan både fysiske og finansielle elkøbsaftaler, som formelt blev vedtaget af Unionen, skal behandles. Af særlig interesse for fysiske elkøbsaftaler er præciseringen af reglerne om anvendelse af egenbrugsfritagelse. Ikke desto mindre anvender ikke alle aftagere af elkøbsaftaler IFRS-regnskabsstandarder, da mange i stedet anvender nationale regnskabsregler. Medlemsstaterne bør derfor tage hensyn til synspunkterne hos de interessenter, der er aktive på markedet for elkøbsaftaler, og revidere regnskabsreglerne, hvis de udgør en hindring for elkøbsaftaler.
- (28) Elkøbsaftaler om vedvarende energi er generelt kombineret med oprindelsesgarantier, hvilket beviser, at elektriciteten kommer fra vedvarende energikilder. Oprindelsesgarantierne udstedes af udstedende organer, leveres i bulk og anvendes af elforbrugere til at attestere, at deres elforbrug stammer fra vedvarende energikilder. Oprindelsesgarantierne har imidlertid en lav tidsgranularitet, idet produktionen ofte aggregeres på måneds- eller årsbasis, hvilket betyder, at der kun er ringe sammenhæng med aftagerens faktiske forbrug. Oprindelsesgarantiernes manglende tidsgranularitet hæmmer ligeledes anvendelsen af efterspørgselsfleksibilitet eller kortsigtet energilagring i forbindelse med produktion af vedvarende energi. Det samme problem opstår på geografisk plan, eftersom aftageren af en elkøbsaftale kan befinde sig i et andet budområde (grænseoverskridende elkøbsaftale), som potentielt ligger meget langt fra producentens forbindelse sammenlignet med det sted, hvor oprindelsesgarantien udstedes. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at deres udpegede kompetente organer tillader, at oprindelsesgarantier udstedes og overføres med en tidsgranularitet ned til tidsenheden for markedet for elektricitet, der leveres af en lagringsenhed, og som afspejler det budområde, hvor produktionen har fundet sted. Medlemsstaterne bør også sikre, at oprindelsesgarantier kan udveksles på tværs af grænserne for at fremme grænseoverskridende elkøbsaftaler.
- (29) I modsætning til elkøbsaftaler behøver andre energikøbsaftaler ikke at afspejle de særlige forhold på elmarkedet. Købsaftaler om brint, opvarmning og køling eller biomethan kan have mange karakteristika til fælles med kontrakter om køb af lagervarer såsom naturgas, herunder renheds- og kvalitetsniveauer.
- (30) For at gøre det muligt at medregne mængden af forbrugt energi i henhold til købsaftaler om vedvarende brint og biomethan i målene i direktiv (EU) 2018/2001 skal kontrakterne sikre overførsel af det tilhørende bevis for bæredygtighed og oprindelsesgarantier til EU-databasen²⁵.
- (31) Aftaler om køb af vedvarende brint kan udløse investeringer i nye elektrolysatorer og skal præcisere leveringsvejen (f.eks. rørledning eller skibsfart), overholdelsen af lovgivningsmæssige betingelser og prisfastsættelsesmodellen, for hvilken referenceprisindekser først er ved at blive udarbejdet.
- (32) Købsaftaler om biomethan, som kan vedrøre eksisterende eller nye produktionsanlæg, skal præcisere leveringsmåden (f.eks. naturgasrørledning eller fysisk levering) og prisfastsættelsesmodellen. Som det er tilfældet med elkøbsaftaler, kan købsaftaler om biomethan integreres i en bredere portefølje, der omfatter andre gasser, eller tage form af en finansiel kontrakt, der indebærer udveksling af oprindelsesgarantier og bevis for bæredygtighed i EU-databasen.

²⁵ Artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001.

- (33) Selv om biomethan kan transporteres på tværs af grænserne, er markedet for sådanne købsaftaler fortsat i vid udstrækning fragmenteret. Systematisk anvendelse af en fuldt funktionsdygtig EU-database til sporing af vedvarende brændstoffer i gasform vil bidrage til at øge den grænseoverskridende handel med biomethan mellem medlemsstaterne og forbedre gennemsigtigheden og pålideligheden med hensyn til dets oprindelse.
- (34) Medlemsstaterne bør sikre, at udformningen af deres støtteordninger ikke skaber hindringer for den grænseoverskridende handel med biomethan, herunder gennem købsaftaler om biomethan. Når de er hensigtsmæssigt udformet, kan offentlige støtteordninger for produktion af biomethan supplere sådanne aftaler i forbindelse med grænseoverskridende handel med biomethan, navnlig når de giver producenter mulighed for at sælge ikkestøttet biomethan til forbrugere i andre medlemsstater. Et skift fra produktionsbaseret støtte til støtte på efterspørgselssiden kan også bidrage til at løse disse problemer.
- (35) Købsaftaler om opvarmning og køling er derimod af lokal karakter og kræver ofte anvendelse af særlig infrastruktur såsom fjernvarme- og fjernkølingsnet. Varmeproducenten kan levere varme eller kulde fra vedvarende energikilder baseret på omgivende, geotermisk eller solvarmebaseret energi eller biomasse eller levere varme fra en elkedel, industriel spildvarme eller -kulde. Dette kan leveres direkte eller via en varmepumpe og kan kombineres med termisk lagring. En vigtig forudsætning er en nøjagtig kortlægning af lokalt tilgængelige kilder til ren varme og kulde, herunder f.eks. nukleare anlæg, og tilpasning af dem til den lokale efterspørgsel på det tilsvarende temperaturniveau. Mens varmeproduktion, navnlig i industrien, typisk ejes af brugeren, bliver energiforsyning og varme-som-en-tjeneste-kontrakter mere og mere almindelige. I denne model påtager en leverandør sig de økonomiske, tekniske og ydelsesmæssige risici og installerer og driver varmeapparatet, i stigende grad kombineret med varmelagring, i køberens faciliteter. I tilfælde af elektrificerede løsninger kan leverandøren fungere som aggregator, der sælger fleksibilitet på elmarkeder og via net tjenester.
- (36) Købsaftaler om opvarmning og køling kan bidrage til at mindske en central risiko ved investeringer i varme- og kuldeforsyning, dvs. usikkerheden omkring varmekildens kontinuitet og kvalitet, og skabe langsigtet sikkerhed for investeringer. For så vidt angår projekter inden for fjernvarme og fjernkøling kan disse med fordel støttes af specifikke risikobegrænsningsordninger. På et spirende marked for vedvarende varme og spildvarme²⁶ i industrien er købsaftaler om opvarmning og køling også vigtige med henblik på at øge bevidstheden gennem let replikerbare typer af kontrakter og finansielle opstillinger. Medlemsstaterne bør derfor sikre en kortlægning af de tilgængelige kilder til ren varme og kulde gennem lokale varme- og køleplaner og indføre risikobegrænsningsordninger for overskudsvarme og -kulde og for opvarmning og køling baseret på vedvarende energi, navnlig til fjernvarme og fjernkøling.
- (37) Denne henstilling bør ikke berøre EU-retten, navnlig på energi- og konkurrenceområdet —

²⁶ Direktiv (EU) 2018/2001 fastsætter en ramme for aftaler om opvarmning og køling baseret på vedvarende energi. Den anerkender også betydningen af genvinding af overskudsvarme og -kulde for Unionens energisystem og dets synergier med vedvarende energi. Denne henstilling dækker købsaftaler for vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde, som har fælles karakteristika.

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

- 1) Medlemsstaterne bør fastsætte betingelserne for hurtig udbredelse af aktiver til produktion og lagring af vedvarende energi.
- 2) Når medlemsstaterne indfører politikker, der fremmer udbredelsen af elkøbsaftaler, bør de tilskynde de kontraherende parter, navnlig offentlige organer og store energiforbrugere, til at overveje en kombination af elkøbsaftaler og omkostningseffektive foranstaltninger på efterspørgselssiden med henblik på energieffektivitet og fleksibilitet.
- 3) Når det er nødvendigt for at nå de europæiske mål, bør medlemsstaterne planlægge og gennemføre støtteordninger til elproduktion på en sådan måde, at de supplerer og muliggør elkøbsaftaler og ikke forvrider konkurrencen på elmarkederne.
- 4) Når investeringer i elproduktion støttes gennem tovejsdifferencekontrakter eller ordninger i en anden form og kombineres med elkøbsaftaler, bør disse støtteordninger udformes på en sådan måde, der:
 - a) forebygger risikoen for krydssubsidiering til aftageren af elkøbsaftalen
 - b) undgår at skabe forvriddninger på markederne for elkøbsaftaler
 - c) mindsker risikoen for lavere likviditet på andre elmarkeder.

En enhed, der er bemyndiget af medlemsstaten, bør have mulighed for at videresælge en del af den kapacitet, der støttes af tovejsdifferencekontrakter, til enhver forbruger, herunder på tværs af grænserne, ved hjælp af elkøbsaftaler, der tildeles via udbudsprocedurer, med løbetider på ca. fem år.

- 5) Hvis medlemsstaterne beslutter at udvikle statsstøttede garantier, bør de sikre passende koordinering med EIB's modgarantilåneinstrument for at støtte midcapselskaber og større virksomheder i at indgå erhvervselkøbsaftaler med leverandører af vedvarende energi.
- 6) Medlemsstaterne bør sikre, at der ikke er nogen hindringer for at udvikle markedsplatforme for elkøbsaftaler, og at markedsdeltagernes anvendelse heraf forbliver frivillig. Medlemsstaterne kan overveje, om der skal tilbydes instrumenter såsom garantiordninger til markedspriser for elkøbsaftaler, der handles på markedsplatforme. Hvis medlemsstaterne udvikler nationale markedsplatforme, bør de sikre fair konkurrence med private alternativer.
- 7) For at fremme mindre køberes adgang til elkøbsaftaler bør medlemsstaterne sikre, at der ikke er nogen hindringer for elkøbsaftaler med flere købere, bidrage til at øge bevidstheden om eksistensen af disse kontrakter blandt potentielle købere og formidlere og lette undertegnelsen af disse kontrakter inden for rammerne af en statsgaranti. De bør sikre, at alle betingelser er til stede for at muliggøre oprettelse og drift af virksomheder, der beskæftiger sig med aggregering af efterspørgslen. Medlemsstaterne bør også fremme større købere, der fungerer som ankerkunder og bringer mindre købere ind i elkøbsaftaler med flere købere.
- 8) Offentlige enheder bør overveje at indkøbe deres energiforbrug gennem elkøbsaftaler og bør indføre mekanismer, der kan lette sådanne indkøb, samt integrere elkøbsaftaler med energieffektivitetstjenester. Offentlige enheder bør have mulighed

for at fungere som ankerkunder og bringe mindre købere ind i elkøbsaftaler med flere købere på en objektiv, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde.

- 9) Medlemsstaterne bør tage hensyn til synspunkterne hos interessenter, der er aktive på markederne for elkøbsaftaler, og revidere de eksisterende regler for den regnskabsmæssige behandling af disse kontrakter, hvis de udgør en hindring for indgåelse af specifikke kategorier af elkøbsaftaler.
- 10) For så vidt angår elektricitet bør medlemsstaterne sikre, at deres udpegede kompetente organer tillader udstedelse og overførsel af oprindelsesgarantier i overensstemmelse med standard CEN 16325: 2025, der opfylder følgende kriterier:
 - a) har tidsgranularitet ned til tidsenheden for markedet
 - b) vedrører elektricitet leveret af en lagringsenhed
 - c) afspejler det budområde, hvor produktionen har fundet sted
 - d) kan udveksles på tværs af grænserne.
- 11) For at lette sporingen af vedvarende gasser, der er omfattet af en købsaftale, bør medlemsstaterne gennemføre de tekniske tilpasninger, der er nødvendige for at gøre det muligt at integrere deres nationale databaser eller nationale registre over oprindelsesgarantier i den EU-database, der er omhandlet i artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001. Dette vil gøre det muligt for markedsoperatørerne at medtage tilsvarende bæredygtighedsbeviser for vedvarende gasser samt eventuelle tilknyttede oprindelsesgarantier, der er udstedt af medlemsstaternes udpegede kompetente organer.
- 12) Medlemsstaterne bør sikre, at udformningen af deres offentlige støtteordninger ikke skaber hindringer for den grænseoverskridende handel med biomethan. De bør sikre, at offentlige støtteordninger for produktion af biomethan giver producenterne mulighed for midlertidigt at trække sig ud af sådanne ordninger med henblik på at sælge ikkestøttet biomethan gennem købsaftaler om biomethan til forbrugere i andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør også overveje at skifte fra produktionsbaseret støtte til støtte på efterspørgselssiden, hvor det er relevant.

- 13) Medlemsstaterne bør sikre, at der udvikles lokale varme- og køleplaner med henblik på at kortlægge de tilgængelige kilder til ren varme og kulde og indføre risikobegrænsningsordninger for overskudsvarme og -kulde og for opvarmning og køling baseret på vedvarende energi, navnlig til fjernvarme og fjernkøling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22.4.2026.

*På Kommissionens vegne
Dan Jørgensen
Medlem af Kommissionen*

